

LAWO
CLASSICS

CON CIERTO TOQUE DE *TANGO*

SVERRE INDRIS JONER & TANGO FOR 3
HENNING KRAGGERUD
THE NORWEGIAN RADIO ORCHESTRA

Det er 28 år siden jeg ble kjent med Sverre Indris Joner da han inviterte meg til å spille inn en plate med sin trio; bass, fiolin og piano (Tango for 3). Jeg oppdaget hans talent og hans kunnskap om tangosens språk, og vi kommuniserte uanstrengt i denne sjangeren uten noen som helst vanskelighet.

Etter som tiden har gått, har han vist meg sitt talent som komponist, arrangør og pianist. Han komponerte en tango, *Vino y se fue*, som jeg hadde urframføring av med mitt Orquesta típica. Både musikerne og publikum var samstemte i å verdsette verkets originalitet og kvalitet. Dette stykket er å høre på denne innspillingen.

Og nå oppdager jeg med overraskelse og beundring denne praktfulle CD-en. Den inneholder verk med store kontraster og er full av rikdom i behandlingen av symfoniorkesteret. Solistenes tolkning holder utrolig kvalitet, og naturligvis innsatsen til orkester og dirigent.

Tangosens reise over i den symfoniske verden er en utfordring som Sverre har løst på ypperste vis. Personlig verdsetter jeg dette arbeidet som et av de beste (for ikke å si det beste) til dags dato.

Tango blir regnet som verdensarv. Selv om tangoen ble født i Rio de la Plata mellom byene Montevideo og Buenos Aires, gjør i dag musikere fra alle breddegrader et kreativt arbeid av enorm betydning. Som med all musikk kreves det kun kjærlighet til den og kunnskap om dens stilistiske univers.

Sverre viser til fulle sitt engasjement og sin dype kunnskap om tango; deriblant kan man ane at hans beundring for en rekke viktige musikere som f.eks. Horacio Salgan er til stede i hans verk.

Jeg vil fremheve hans kreative kompositoriske arbeid, og hans musikk har uten tvil en fremtredende plass innen tango.

Som en beskjeden musiker, bandoneonist og utøver, og i tangosens navn, sier jeg: TAKK Sverre Indris Joner for ditt enorme bidrag.

– **JUAN JOSÉ MOSALINI**
Anerkjent argentinsk bandoneonist og orkesterleder. Grunnlegger av den første bandoneon-utdannelsen i Europa på konservatoriet i Gennevilliers.

It's 28 years since I first got to know Sverre Indris Joner, when he invited me to record with his trio: bass, violin and piano ("Tango for 3"). I was struck by his talent and knowledge of the language of tango and we managed to tap into the pulse of the genre together effortlessly.

Over the course of time, he has shown me his talent as a composer, arranger and pianist. I was fortunate enough to premiere a version of his composition *Vino y se fue* with my Orquesta típica, and both the musicians and the audience alike were unanimous in their appreciation of the originality and quality of the work, which you will also find on this recording.

You can imagine my sense of curiosity and admiration when I recently discovered this outstanding CD. It contains works of great contrast and depth, and his treatment of the symphony orchestra is reflected in the exceptional quality of the interpretations of the solo-

ists and of course the diligence of the conductor and the orchestra as a whole.

Taking tango on a journey into the symphonic world is a challenge that Sverre has accepted and taken to the highest level. Personally, I'd say this work is one of the best (if not the best) adaptations to date.

Tango has been given the status world heritage by UNESCO. Although it grew out of the Rio de la Plata area between Montevideo and Buenos Aires, musicians from all corners of the globe these days are producing creative tango works of enormous importance. As with all genres music, what it takes to master it is loving it and immersing oneself in the universe of its style and sound.

Sverre shows full commitment as well as an innate knowledge of tango. His deep admiration for a number of important tango musicians, such as Horacio Salgan, shines through in his work.

I can personally vouch for the quality of his creative compositional work and his music undoubtedly holds a privileged place in the genre of tango.

As a humble musician, bandoneonist and performer, and in the name of TANGO, I say a big thanks to you Sverre Indris Joner for your huge contribution.

– **JUAN JOSÉ MOSALINI**
Renowned bandoneon-player, composer and orchestra leader from Argentina. Founder of the first bandoneon education in Europe at the Gennevilliers conservatory.

KOMPONISTEN OM VERKENE:

Å orkestrere argentinsk tango byr på en del utfordringer. En mulig løsning er å forsøke å få orkesteret til å lyde mest mulig som et «Tangostorband», et *orquesta típica*. En annen å abstrahere og oversette i større grad til orkesterspråket. En tredje er å forsøke nye uvante løsninger. Jeg har gjort litt av alt.

Vino y se fue, *Victoriosa* og *Mi viejo dolor* er stykker som opprinnelig er komponert for en tradisjonell tango-besetning, men her tolket om for den store orkesterpaletten.

Vino y se fue («han kom og forsvant»). Tittelen relaterer til et stykke av Piazzolla som heter *lo que vendrá* (det som skal komme)

og henspiller på det tilsynelatende vakuum Piazzolla har etterlatt i Argentinas tangotradisjon. Slik er *Vino y se fue* en slags kommentar til hvilken retning fremtidens tango kan ta... (samtidig som tittelen kan bety «Vin, og så gikk han»).

Victoriosa, som er dedisert til min datter Viktoria, har også hatt et liv i forestillingen *Tanghost* som jeg fikk TONOs Edvard-pris for.

Fiolinkonserten *Con cierto toque de tango* ble bestilt av Hugo Ticiati til O/Modernt i Stockholm, en festival som har fokus på ny lesning av eldre tiders musikk. En agenda som tangerer min egen. Tittelen betyr «med et visst snev

av tango». Musikalsk er det nok mer enn et snev å spore av tango i denne konserten der satsene har fått navn etter de argentinske danseformene milonga, zamba og tango.

Konserten er skrevet med et blikk fra Norge, langt vekk fra tangotradisjonen, som gir både frihet til å eksperimentere, men som også gir en annen og sterkere nødvendighet av å finne øyeblikkene og elementene som gir den riktige tilknytningen til tradisjonen. Og så er jeg meget tilfreds med å ha fått Henning Kraggerud til å framføre konserten.

Valserita er en liten virtuos vals

som har inspirasjon fra den venezuelanske *musica llanera*-tradisjonen. To kjerneinstrumenter i denne tradisjonen er gitar-aktige cuatro og maracas. For å finne noen som utøver disse instrumentene på høyeste nivå sendte jeg like godt konsertopptaket til Nirgua i Venezuela. Tilbake fikk jeg både film- og lydopptak, og et nytt samarbeid så dagens lys. KORR i Store Studio i kybernetisk samspill med Felix Farfan og Alexander Rios.

Julie er en vals i et mer behersket tempo. Her er det et snirklete kronatisk tema som er en slags metaforisk beskrivelse av den letende og litt utradisjonelle personligheten til min kusine Julie. Tematet kom til meg i et inspirert øyeblikk etter at hun døde alt for tidlig.

Retrolonga – en slags konsert for orkester – er en milonga som i sin opprinnelige versjon med bandet Electrocutangos var omgitt av et hav av brasilianske sambareggaetrommer. Her er den blitt til et forrykende orkesterstykke som set-

ter de fleste orkesterinstrumenter på prøve.

Strykeserenaden *Mil vías* («tusen veier») er spunnet over et lite, enkelt motiv som vokser, muterer og higer etter forløsning, innenfor en evig stigende bevegelse. Den holder seg samtidig innenfor en sødmefylt harmonisk ramme. *Mil vías* er en serenade som er dedisert til min kone Milvia.

Mi viejo dolor (min gamle smerte) er dedisert til min mor Irena som kom fra Latvia til Norge som flyktning etter krigen og som har fått mer enn sin porsjon av motgang og smerte.

Concerto Grosso for tangokvartett og strykeorkester er delt i tre satser som har fått titlene *Andante violento*, *Adagio introvertido* og *Allegro disfrasado*.

Verkene befinner seg musikalsk i skjæringspunktet mellom argentinsk tango og kunstmusikk. Jeg ønsker å utvide og utfordre den

musikalske paletten som utgjør tangoens vesen: Det inderlig pasjonerte, de skarpe dynamiske kontrastene, de ertende brå skift og de tilsynelatende frikoblede rubatofraseringsene mot de taktfaste huggende rytmene.

Disse elementene er spent opp over en mørk og mettet harmonikk som tenderer mot et modernistisk uttrykk og som varslar en dypere og mørkere emosjonell åre uten å bryte «kontrakten» om en forbindelsen til tangoens røtter ...

En utfordring har vært å være tro mot tangoens sjel uten «plik» til å reproducere tilhørende klisjeer, være seg i forholdet til gammel dansetango eller tangoens fornyer Astor Piazzollas variant. Utfordringen er kanskje ikke ulik det tidligere tiders romantiske komponister sto overfor med sine folkemusikk-lån. For meg skiller problemstillingen seg fra romantikkens gjennom ønsket om å være *like* tro mot begge

de møtende sjangrenes iboende karaktertrekk, og ikke etablere en rangordning (der man «opp-høyer» folke-/populærmusikk til kunstmusikk).

Titlene speiler en tilsvarende dobbelthet. De refererer til tempi etter orkestertradisjonens kutyme, der det beskrivende adjektivet gis en ny og kontrasterende vri.

Andante violento (voldsom andante) henspiller på det minimalistiske rytmiske motivet som driver satsen framover – et karaktertrekk fra den argentinske tangoens «orquesta típica»-tradisjon med et hint til orkesterleder Osvaldo Pugliese.

Adagio introvertido (innadvendt adagio) er nettopp det. De innadvendte melodiske vendingene som alltid holder litt igjen. Selv i det melodiske klimaks på slutten er det langt ned i de dype strykerne det melodiske tyngdepunkt utfol-der seg.

Allegro disfrazado (forkleddt allegro) eller bokstavelig oversatt: forkledd glede. Etter en tenksom intro får de rytmiske gestene overtaket, og linjene som kjemper om fokus skaper en urolig harmonikk, badet i kaskader av polyrytmiske snubletråder. Det individualistiske samspillet som preger tangotradisjonen, er tatt ut i en flerstemt slåsskamp.

Solister er tangokvartetten med det usannsynlige navnet «Tango for 3», grunnlagt allerede på 80-tallet: Per Arne Glorvigen – bando-neon, Odd Hannisdal – fiolin, Steinar Haugerud – kontrabass og Sverre Indris Joner – klaver.

Jeg har drevet med ganske mye forskjellig som komponist. Jeg har komponert alt fra tango & salsa til vals & pols, fra elektronika & hiphop til musikk for film, teater og dans.

Med denne orkesterplaten får du et innblikk i mitt musikalske univers via brillene som heter «med et snev av tango».

– SVERRE INDRIS JONER

ABOUT THE WORKS: IN THE COMPOSER'S WORDS

Orchestrating Argentine tango does present its challenges. One possible solution is to try to make the orchestra sound as much like a tango ensemble, an *orquesta típica*, as possible. Another option is to cut a few corners and translate it into an easier language for the more conventional orchestra to decipher. A third is to invent new, unfamiliar solutions. I've done a bit of all three here.

Vino y se fue (He came and disappeared). The title relates to a piece by Piazzolla called *lo que vendrá* (What's to come) and al-

ludes to the apparent vacuum Piazzolla has left in Argentina's tango tradition. So *Vino y se fue* could be construed as a kind of commentary on the direction tango of the future could possibly take. (I'm also well aware that the title could mean, "Wine, and then he went").

Victoriosa, dedicated to my daughter Viktoria, had a previous manifestation in the performance of 2004 theatrical piece *TanGhost*, for which I received the Edvard Prize awarded by TONO.

Vino y se fue, *Victoriosa* and *Mi viejo dolor* are pieces originally composed for a traditional tango ensemble, but re-interpreted here for the larger orchestral palette.

The violin concerto *Con cierto toque de tango* was commissioned by Hugo Ticciati for O/Modernt in Stockholm, a festival which focuses on reflections of the musical past in the present, an agenda consistent with my own. The title translates to "with a certain hint of tango". Musically, there's probably more than just a hint of tango in this concerto, considering

that the movements are named after the Argentine dance forms - milonga, zamba and tango.

The concerto is written with one foot firmly planted in Norway, far away from the tango tradition. This gives me a certain freedom to experiment but also provides another more glaring necessity to find those moments and elements that provide the right connection to this tradition. I am delighted to have the likes of Henning Kraggerud on hand to perform the concerto!

Valserita is a virtuoso waltz inspired by the Venezuelan *musica llanera* tradition. The two core instruments in this tradition are the guitar-like cuatro as well as the maracas. In order to find someone who mastered these instruments at the highest level, I sent this concert recording of the piece to Nirgua in Venezuela. I was delighted to receive impeccable audio-recordings in return, and hey presto, a new collaboration was born.

The Norwegian Radio Orchestra played in the Store Studio (large studio) in Oslo, cybernetically interacting with Venezuelans Felix Farfán and Alexander Rios.

Julie is a waltz with a more controlled tempo. The ornate chromatic theme is a kind of metaphorical description of the inquisitive and slightly unconventional personality of my cousin Julie. The theme came to me in a moment of inspiration soon after she passed away, way too early.

Retrolonga is a type of concerto for orchestra. Its a milonga which in its original version with the band Electrocutango was bathed in a sea of Brazilian samba-reggae drums. In this version, it has become a thrilling orchestral piece that makes sure most of the orchestral instruments are at the top of their game.

The string serenade *Mil vías* (Thousands of roads) revolves around a simple little motif that

evolves, mutates, and then yearns for some kind of resolution within an ever-ascending movement, while at the same time remaining within the bounds of a saccharine, harmonious framework. As this is a serenade, I must of course dedicate this to my wife Milvia.

Mi viejo dolor (My old pain) is dedicated to my mother, Irena, who came from Latvia to Norway as a refugee after the war and who has gone through more than her fair share of adversity and pain.

Concerto Grosso is written for tango quartet and string orchestra and is divided into three movements, *Andante violento*, *Adagio introvertido* and *Allegro disfrasado*.

Musically, the works are at the crossroads of Argentine tango and contemporary art music. My aim is to expand and challenge the musical palette that makes up the true essence of tango: the deep passion, the sharp dynamic

contrasts, the teasing sudden transformations and the apparent rhythmic freedom of rubato phrasings against the fast-paced choppy rhythms.

These elements are injected and transfused into a dark and saturated harmony which tends towards modernism and which warns of a deeper and darker emotional vein without breaching the contract: connection to the roots.

One of the more challenging aspects here has been to remain faithful to the soul of tango without any sense of obligation to reproduce the clichés associated with it, be it in relation to early dance tango or the *nuevo tango* variants typified by the works of Astor Piazzola. The challenge is not unlike the one the romantic composers of the past faced with their derivations of folk music. For me, the problem differs from

the romantics' ideal through the desire to be equally true to both genres' inherent characteristics, and not to establish a kind of ranking where one "elevates" folk/popular music to so called 'art music'.

The titles of the pieces here reflect this kind of duality. They refer to the customary tempos of the traditional orchestra, with the descriptive adjective taking on a new and contrasting twist.

Andante violento alludes to the minimalist rhythmic motive which drives the movement forward - a characteristic of Argentine tango's "Orquesta Típica" tradition, with a nod to renowned orchestra leader Osvaldo Pugliese.

Adagio introvertido is self-explanatory. The introspective melodic twists and turns always hold back a little. Even during the melodic

climax at the conclusion of the piece, the crux of the melody unfolds within the deep strings.

Allegro disfrazado literally translates to 'disguised pleasure'. After a pensive intro, the rhythmic gestures take the ascendancy, and the lines clamoring for focus create an uneasy harmony, bathed in cascades of polyrhythmic trip wires. The individualistic interaction so typical of the tango tradition has been knocked out in a multi-voiced brawl.

The soloists are from the tango quartet incongruously named 'Tango for 3', founded in the 1980s. This includes Per Arne Glorvigen on bandoneon, Odd Hannisdal on violin, Steinar Haugerud on double bass and myself on piano.

I have certainly run the gamut of styles as a composer - every-

thing from tango & salsa to waltz & pols (Norwegian folk dance), from electronica & hiphop to music for films, theatre and dance.

With this orchestral album you'll get an insight into my musical universe "with a certain hint of tango".

- SVERRE INDRIS JONER

SVERRE INDRIS JONER

SVERRE INDRIS JONER

Sverre Indris Joner (f. 1963 i Oslo) er komponist, arrangør, orkesterleder, pianist, slagverker – til tider forfatter, illustratør, skuespiller m.m. Han har stiftet og leder en rekke orkestre/band, de fleste med tilknytning til latinamerikansk musikk, som Hovedøen Social Club, Electrocutango, La Descarga, Tango for 3, m.fl. og har komponert eller arrangert for disse ensemblene.

Joner har arrangert/komponert en rekke konsertrepertoar for symfoniorkestre i inn- og utland. Programmene med symfonisk tango og «classics à la Cuba» er blant de mest anerkjente, der hans banebrytende arrangementer av klassiske stykker i salsautgave for symfoniorkester med KORK bl.a. ble #1 på worldmusic-salglisten i Mexico. Han har også komponert musikk for en rekke teaterstykker og danseforestillinger (*Lullaby*, *@lice*, *Tanghost*, *Mater Nexus*, m.fl.). Sammen med sin skuespillerfetter Johannes Joner og hans nevø Kristoffer Joner har han vært skuespiller og medvirket til manu-

set og musikken i teaterstykkene *Joner & Joner & Joner* og *Et par tre herrer med bart*.

Som solist og arrangør har Joner jobbet med en rekke symfoniorkestre, bl.a. BBC Symphony Orchestra, Münchner Rundfunkorchester, Deutsche Kammerphilharmonie, Dresden Symphony Orchestra, Junge Philharmonie Salzburg & Komische Oper (Berlin), og alle norske orkestre. Han komponerer ellers for – og dirigerer/spiller med – kammerensembler, korps og storband, samt komponerer for film.

Joner fikk Kardemommestipend 2001. Musikken til teaterstykket *Tanghost* vant TONOS Edvard-pris 2005, og han har mottatt utmerkelsen «Academico Correspondiente» og er opptatt i det argentinske nasjonale tango-akademiet under ledelse av nasjonalpoet Horacio Ferrer.

Joner har studert musikk ved Universitetet i Oslo, filmmusikkkomposisjon på HIL og har reist mye i Latin-Amerika og studert lokale

musikkformer. Han har hatt en rekke studieopphold på Cuba, i Argentina, Peru og Brasil og regnes som nestor innen latinamerikansk musikk i Norge. Han underviser i cubansk sjangerkunnskap på Norges musikkhøgskole og har opprettet faget «praktisk rytmikk» på Barratt Due musikkinstitut. Joner har vært kunstnerisk leder for Førdefestivalens internasjonale talentprosjekt i to år.

PER ARNE GLORVIGEN

Glorvigen kjem ifrå Dovre og vert rekna som ein av dei viktigaste bandoneonistane i sin generasjon.

Han gjekk ut frå Noregs musikkhøgskule i 1987 med akkordeon som hovudinstrument og dro deretter til Paris kor han framleis er busett. Det var også her at han møtte den argentinske bandoneon-virtuosen Juan José Mosalini som vart Glorvigen sin læremeister på det nye instrumentet.

I tillegg til å spela tango har Glorvigen freista å utvide bandoneonrepertoaret til også å innehalde ba

rokk, kletzmer, pop og ikkje minst samtidsmusikk.

Dei unge komponistane Willem Jeths (Nederland), Bernd Franke (Tyskland), Luis Naon (Frankrike/Argentina) og Henrik Hellstenius har alle komponert konsertar for bandoneon og orkester tinga av Glorvigen (urframføringar i Concertgebouw 2001, Gewandhaus 2003, Radio France 2005 og Ultimafestivalen 2008).

Glorvigen har spelt med mellom anna Alban Berg Quartet, Apollon Musagète Quartet, Leipziger Streichquartett, BBC Symphony Orchestra, Orchestra Giuseppe Verdi Milano, Staatskapelle Dresden, Det Russiske Nasjonalorkester og Les Solistes de l'Orchestre de Paris.

Den viktigaste samarbeidspartnaren hans har likevel vore fiolinisten Gidon Kremer. Dei har spelt inn fire CD-ar i lag (mest med musikk av Astor Piazzolla) og har gjeve eit hundretals konsertar verda rundt.

Komposisjonsstudiar i Paris med Eric Tanguy og Guillaume Connesson har ført til at Glorvigen opptre med egne verk.

Glorvigen har gjort innspelningar mellom anna for Auvidis, Emi Classics, Sony Classical, Deutsche Grammophon, Nonesuch og Teldec.

ODD HANNISDAL

Fiolinist Odd Hannisdals vide musikalske horisont strekker seg fra samtidsmusikk via sjangersprengende prosjekt til klassisk musikk, opera og tango. Som medlem av Cikada, Norges ledende ensemble for ny musikk, har han mottatt Nordisk råds musikkpris og Spellemannprisen. Med Cikada strykekvartett har han samarbeidet med ledende jazzmusikere på ECM.

Hannisdal har bakgrunn som freelancemusiker med base i blant annet Det Norske Kammerorkester og som konsertmester i Operaen.

STEINAR HAUGERUD

Kontrabassist Steinar Haugerud spesialiserte seg tidlig innen tangomusikken, og har flere opphold i Buenos Aires bak seg både som tangoutøver og student. Sammen med gruppen Tango for 3 har han vært solist med bl.a. Oslofilharmonien, KORK, BBC Symphony Orchestra, Deutsche Kammerphilharmonie, Junge Philharmonie Salzburg og Dresden Philharmonische Orchester. I tillegg har gruppen gjennom flere år produsert en rekke konserter og innspillinger, samt medvirket ved festivaler i Norden, Tyskland, Nederland, Belgia, Sveits, Italia, Spania, Frankrike og Argentina. Steinar er utdannet ved Norges musikkhøgskole, og har siden spilt med alle de profesjonelle symfoniorkestrene i Norge og dessuten i Det Norske Kammerorkester, Den Norske Operas orkester, Tromsø Kammerorkester, NOSO og Oslo Camerata. I tillegg har han også spilt med en rekke kammerensembler både i Norge, Sverige og Danmark. Han har i en periode vært tilknyttet musikkonservatoriet i Trondheim

ODD HANNISDAL, STEINAR HAUGERUD, SVERRE INDRIS JØNER, PER ARNE GLORVIGEN

HENNING KRAGGERUD

som veileder i fordypningsemnet «Utvøende tango» på masternivå.

HENNING KRAGGERUD

Fiolinist og komponist Henning Kraggeruds ekstraordinære posisjon som kunstner er et resultat av hans allsidighet og lidenskap for musikk. Han opptrer jevnlig med mange av verdens mest betydningsfulle orkestre og på store internasjonale festivaler og arenaer, som bl.a. BBC Proms. Han har allerede en omfattende diskografi med innspillinger for bl.a. Naxos, Simax og ACT.

Kraggerud er også en produktiv komponist med mer enn 200 verk på opuslisten. Han har mottatt den prestisjetunge Grieg-prisen, og i 2007 ble han tildelt både Ole Bull-prisen og Sibelius-prisen. I 2017 mottok han en ECHO Award for *Mozart Violin Concerti* (Naxos).

Kraggerud er professor ved Bartratt Due Musikk institutt i Oslo, hvor han også leder Oslo Camerata. Han er kunstnerisk leder for NOSO Kammerorkester, et enga-

sjement som nylig ble forlenget til 2020. Fra september 2015 er han International Chair i fiolin ved Royal Northern College of Music i Manchester. I 2017 ble han tildelt ærestittelen Fellow (FRNCM).

Henning Kraggerud spiller på en 1744 Guarneri del Gesù, utlånt av Dextra Musica AS. Dette selskapet er grunnlagt av Sparebankstiftelsen DNB.

KRINGKASTINGS-ORKESTRET

Kringkastingsorkestret er «Hele landets orkester», med en helt spesiell plass i hjertet til musikkelskende nordmenn. Med sitt svært allsidige repertoar er de sannsynligvis det orkestret man hører aller oftest – på TV, radio eller Internett – og på alle de forskjellige arenaene rundt om i landet.

Kringkastingsorkestret er et fleksibelt orkester, og spiller alt fra det symfoniske repertoaret og samtidsmusikken til pop, rock, jazz og folkemusikk. Hvert eneste år spiller de med de store artistene på Nobelkonserten som sendes

til millioner av seere verden over. Blant tidligere samarbeidspartnere kan vi nevne Kaizers Orchestra, Mari Boine, Jarle Bernhoft, Diamanda Galàs, Renée Fleming, Andrew Manze, Anna Netrebko, Gregory Porter m. fl.

Kringkastingsorkestret ble til i 1946, da NRK ønsket å etablere sitt eget radioorkester. Øivind Bergh var orkestrets første dirigent, og han ledet orkestret i en rekke folkekjære programmer fra NRKs Store studio, og la dermed grunnlaget for den populariteten som opp igjennom årene har gjort Kringkastingsorkestret til folkeieie. Kringkastingsorkestret er fortsatt til stede når store mediebegivenheter finner sted. Orkestret er i dag fylt med de beste blant klassiske instrumentalister, men den musikalske filosofien er likevel den samme: Allsidighet, lekenhet og nysgjerrighet i forhold til alle typer musikk, og en uvilje mot å dele musikken inn i båser. Miguel Harth-Bedoya er orkestrets sjefdirigent.

SVERRE INDRIS JONER

Sverre Indris Joner (born 1963, in Oslo) is a composer, arranger, orchestra leader, pianist, percussionist (and occasional author, illustrator, actor etc.). He has founded and lead a number of orchestras and bands, most of them associated with Latin American music. These include the Hovedøen Social Club, Electrocutango, La Descarga, Tango for 3, for which he has either composed or arranged their repertoires.

He has also composed or arranged for a number of concert repertoires for symphony orchestras both locally in Norway and abroad. Particularly highly-acclaimed are his symphonic tango projects as well as "Clasicos a lo cubano", where his groundbreaking salsa arrangements of classical pieces for symphony orchestra with the KORK (Norwegian Radio Orchestra) hit #1 on the world music sales list in Mexico. He has also composed for a number of plays and dance

performances including *Lullaby*, *@lice*, *Tanghost* and *Mater Nexus*.

With his cousin Johannes Joner and his nephew Kristoffer Joner, both professional actors, he has acted in, co-written the script and composed the music for the plays *Joner & Joner & Joner* as well as *Et par tre herrer med bart* (*A couple of three men with a moustache*).

As a soloist and arranger, Joner has worked with a number of symphony orchestras, including the BBC Symphony Orchestra, Münchner Rundfunkorchester, the Bremen German Chamber Philharmonic, the Dresden Symphony Orchestra, Junge Philharmonie Salzburg, Komische Oper Berlin and all of the Norwegian orchestras. He also composes, conducts and plays with chamber orchestras, brass bands and big bands, and has scored films.

Joner received the yearly Karde-mommestipendiet (grant) in 2001.

The music he wrote for the play *TanGhost* won the Edvard Prize in 2005 and he also was given the prestigious title "Academico Correspondiente" at the Academia Nacional del Tango de la República Argentina, working under the auspices of national poet Horacio Ferrer.

Joner studied music at the University of Oslo, film music composition at Lillehammer University College and has travelled widely throughout Latin America studying local music forms. He has had periods of study in Cuba, Argentina, Peru and Brazil. He is widely considered to be the doyen of Latin American music in Norway. He teaches Cuban genre studies at the Norwegian Academy of Music, and has taught the subject of practical rhythm at the Barratt Due Music Institute. Joner has also been the Artistic Director of the international talent project at the Forde Traditional and World Music Festival for two years.

PER ARNE GLORVIGEN

Glorvigen hails from Dovre in Norway and is regarded as one of the leading bandoneon players of his generation.

He graduated from the Norwegian Academy of Music in 1987 majoring in accordion after which he moved to Paris, where he continues to be based. It was here he met Argentinian bandoneon virtuoso Juan José Mosalini, who would soon become teacher and mentor to Glorvigen in his new instrument of choice.

In addition to playing tango, he has broadened his bandoneon repertoire to include baroque, klezmer music, pop, and more notably, contemporary music.

The young composers Willem Jeths (The Netherlands), Bernd Franke (Germany), Luis Naon (France / Argentina) and fellow Norwegian Henrik Hellstenius have all composed concertos for bandoneon and orchestra for Glo-

rvigen, with performances at the Concertgebouw in 2001, the Gewandhaus in 2003, Radio France in 2005 and the Ultima Festival in 2008.

Glorvigen has played with several ensembles including the Alban Berg Quartett, the Apollon Musagète Quartet, the Leipzig String Quartet, the BBC Symphony Orchestra, Symphony Orchestra of Milan Giuseppe Verdi, Staatskapelle Dresden, the Russian National Orchestra and Les Solistes de l'Orchestre de Paris.

His most significant partnership, however, has been with violinist Gidon Kremer. Together they have recorded four CDs (primarily featuring the music of Astor Piazzolla) and performed close to a hundred concerts around the world.

Glorvigen has also performed several of his own works, stemming from his fruitful composition studies in Paris under the guidance

of Eric Tanguy and Guillaume Connesson.

He has recorded for several notable companies including Auvidis, EMI Classics, Sony Classical, Deutsche Grammophon, Nonesuch and Teldec.

ODD HANNISDAL

Violinist Odd Hannisdal's broad musical horizons extend from contemporary music via genre-bending projects to classical music, opera and tango. As a member of Cikada, Norway's leading ensemble of contemporary music, he has received the Nordic Council Music Prize as well as a Spellemann Prize, the Norwegian equivalent to a grammy. With the Cikada string quartet he has worked with leading Jazz musicians on the renowned ECM label.

Hannisdal has played regularly as a freelance musician for ensembles including the Norwegian

Chamber Orchestra as well as concert master for the Norwegian National Opera and Ballet.

STEINAR HAUGERUD

Bassist Steinar Haugerud specialised in tango music from an early age, and has several stints in Buenos Aires behind him both as a tango performer and student. Together with the group Tango for 3 he has been a soloist with the Oslo Philharmonic Orchestra, the Norwegian Radio Orchestra, the BBC Symphony Orchestra, the Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, the Junge Philharmonie Salzburg and the Dresden Philharmonic Orchestra.

In addition, the group has performed a number of concerts and recordings for several years as well as contributing to festivals in the Nordic countries, Germany, the Netherlands, Belgium, Switzerland, Italy, Spain, France and Argentina.

Steinar is a graduate of the Norwegian Academy of Music and since then he has played with all the professional symphony orchestras in Norway as well as the Norwegian Chamber Orchestra, The Norwegian National Opera, the Tromsø Chamber Orchestra, The Arctic Philharmonic and Oslo Camerata. He has also played with a number of chamber ensembles in Norway, Sweden and Denmark. He has an ongoing association with the Department of Music at Trondheim's NTNU, tutoring Master students in tango performance.

HENNING KRAGGERUD

Violinist and composer Henning Kraggerud's extraordinary position as an artist is the result of his versatility and passion for music. He regularly performs with many of the world's leading orchestras as well as at major international festivals and arenas, including the BBC Proms. His extensive discography includes, among others, recordings

for Naxos, Simax and ACT.

Kraggerud is also a prolific composer, with more than 200 works on his sizeable list of compositions. He has received the prestigious Grieg Prize and in 2007 was awarded both the Ole Bull Prize and the Sibelius Prize. In 2017 he received an ECHO Award for *Mozart Violin Concerti* (Naxos).

Kraggerud is a professor at the Barratt Due Institute of Music in Oslo, where he also leads its ensemble in residence - Oslo Camerata. In addition, he is the Artistic Director at the Arctic Philharmonic Chamber Orchestra, a position that has recently extended until 2020. As of September 2015, he holds the position of 'International Chair in Violin' at the Royal Northern College of Music in Manchester. In 2017 he received a Fellowship (FRNCM).

Henning Kraggerud plays a 1744 Guarneri del Gesù on loan from Dextra Musica Ltd, established by the Savings Bank Foundation DNB.

THE NORWEGIAN RADIO ORCHESTRA

The Norwegian Radio Orchestra is known and cherished throughout the land and regarded by music-loving Norwegians with a unique combination of respect and affection. Owing to its remarkably diverse repertoire, it is doubtless the orchestra heard most often – on radio, television, and the internet, and at its many and diverse venues around the country.

It is a flexible orchestra, playing everything from symphonic and contemporary classical music to pop, rock, folk and jazz. Every year the orchestra performs together with internationally acclaimed artists at the Nobel Peace Prize Concert, which is aired to millions of viewers worldwide.

Among those with whom it has previously collaborated are Kaizers Orchestra, Mari Boine, Jarle Bernhoft, Diamanda Galàs, Renée Fleming, Andrew Manze, Anna Netrebko, and Gregory Porter. The Norwegian Radio Orchestra was founded by the Norwegian Broadcasting Corporation in 1946. Its first conductor, Øivind Bergh, led the ensemble in a series of concerts from the main studio that established the basis of its popularity and its status as a national treasure.

The orchestra continues to perform in the context of important media events. It is comprised of highly talented classical instrumentalists, yet its musical philosophy has remained the same: versatility, a light-hearted approach, a curiosity for all kinds of music, and an unwillingness to pigeon-hole musical styles. Miguel Harth-Bedoya is the orchestra's principal conductor.

RECORDED IN NRK RADIO CONCERT HALL, OSLO, 19–22 JANUARY 2016

PRODUCER:
HALLDOR KROGH

TECHNICIANS:
ØYSTEIN HALVORSEN / PER ARNE FLØ /
ARNE KRISTIAN DYPVIK

EDITING:
SVERRE INDRIS JONER

MIX:
ØYSTEIN HALVORSEN

BOOKLET NOTES:
JUAN JOSÉ MOSALINI / SVERRE INDRIS JONER

ENGLISH TRANSLATION:
PAUL HOLDEN

BOOKLET EDITOR:
HEGE WOLLENG

COVER DESIGN:
ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS

COVER PAINTINGS:
SHORT TERM MEMORY (2014) AND VÅR (2013)
BY LARS ELLING

PAINTINGS PHOTOGRAPHED BY:
TROND A. ISAKSEN

ARTIST PHOTOS (JONER & TANGO FOR 3):
ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS

ARTIST PHOTO (KRAGGERUD):
ROBERT ROMIK

THIS RECORD HAS BEEN MADE POSSIBLE
WITH SUPPORT FROM:
ARTS COUNCIL NORWAY
– THE AUDIO AND VISUAL FUND
FUND FOR PERFORMING ARTISTS
NOPA

LAWO LWC1137 © 2017 LAWØ © 2017
LAWO CLASSICS www.lawo.no

STEINAR HAUGERUD, PER ARNE GLORVIGEN, SVERRE INDRIS JONER, ODD HANNISDAL

SVERRE INDRIS JONER
(* 1963)

1 VINO Y SE FUE | 05:20

2 VICTORIOSA | 04:42

VIOLIN CONCERTO *CON CIERTO TOQUE DE TANGO*

3 I. MILONGA | 05:16

4 II. ZAMBA | 06:13

5 III. TANGO | 09:31

6 VALSERITA | 02:42

7 JULIE | 02:34

8 RETROLONGA | 04:08

9 MIL VIAS | 02:58

10 MI VIEJO DOLOR | 05:45

CONCERTO GROSSO

11 I. ANDANTE VIOLENTO | 06:31

12 II. ADAGIO INTROVERTIDO | 05:59

13 III. ALLEGRO DISFRASADO | 08:47